

» TELEGRAMA

Usopop festibala zazpigarren ediziora iritsiko da maiatzaren 28an: Sarako festibalak musika berriak giro berezian ekarriko ditu berriz ere, Drame, Amorante, Fùgù Mango, Evening Hymns eta Negua taldeekin **STOP Jupiter Jon, Kokoshca** eta **Antton Iturbe DJ** entzuteko aukera izango da maiatzaren 27an Donostiako Intxaurren Kultur Etxean **STOP Pedro Olearen** bi film, **Biotzez** eta **Zonbi eguna** ikusteko aukera emango du Bilboko Euskal Museoak maiatzaren 26an, Bilbo Zinemaz Blai programaren barruan **STOP**

» MUSIKA

Barbiere koloretsua

Montse Auzmendi

Il Barbiere di Siviglia

NAFARROAKO ORKESTRA SINFONIKOA
BILBOKO OPERAREN ABESBATZA

Rossiniren *Il Barbiere di Siviglia* opera.

Nafarroako Orkestra Sinfonikoa.

Zuzendaria: José Miguel Pérez Sierra.

Bilboko Operaren Abesbatza.

Zuzendaria: Boris Dujin. Eszena zuzendaria:

Emilio Sagi. Eszenografia: Llorenç Corbella.

Bakarlariak: Marco Caria (baritonoa),

Annalisa Stroppa (mezzoa), Michele Angelini

(tenorea), Carlos Chausson (baxua).

OLBEk antolatuta. Euskalduna Jauregia.

Maiatzaren 14a.

Amaitu da OLBEren 64. opera denboraldia, modu alai eta baikorrez amaitu ere. Horretarako titulu ezin aproposagoa da Rossiniren *Il Barbiere di Siviglia*. Oso erraza entzuteko, aria ezagunak dituen, amaiera pozgarria duena... Bai, hainbeste drama, heriotza eta iluntasunen ondoren, ondo etorri zaigu holako txute distiratsua. Kasu honetan, gainera, ez da obra bera bakarrik argitsua izan, gainontzeko guztia baizik. Eszenografia, Llorenç Corbellak sinatua, ikuskizunaren alderdi onenetako bat izan zen. Siplea, baina ez xumea; sofistikatua, kargatua izan gabe. Eta esanguratsua: txuri-beltzez hasiera batean, eta mila koloretakoa bukaera alai horretarako. Eduardo Bravoren argitze ederrak ere eragin zuzena izan zuen efektu dotore horretan.

Baina goazen aztertzerantz printzipioz gehien inporta zaiguna, alderdi musikala hain zuzen ere. Alor honetan aitzakiarik ez, egia esan. Aitortu behar dut sorpresa txiki bat izan nuela Nafarroako Orkestra Sinfonikoaren lehenengo konpasak entzun nituean, eta ez sorpresa txarra. Guztiz kontrako, talde fina aurkitu genuen, ñabardura delikatuak egiteko ahalme-

na duena, malgua eta arreta handiz gauzatu zituena zuzendariaren keinuak. José Miguel Pérez Sierra, zuzendaria, puntu-puntu aritu zen, bide batez.

Bakarlarietara buruz ere, gauza onak esan daitezke. Distiratsua, batzuk beste batzuk baino gehiago. Marco Caria baritonoak Figaro eraginkorra egin zuen. Aise interpretatu zituen koloratura zailak, eta taxuz mugitu zen taula gainean. Michele Angelini tenoreak berriz, Almaviva konde arina interpretatu zuen. Ahots kolore polita du eta abila da koloraturak egiten ere, baina bere pertsonaia lau samarra geratu zitzaion, nahiz eta, esan bezala, kalitate bokal nahikoa erakutsi. Hala ere, nire ikuspuntutik, bi izar izan genituen saio honetan. Alde batetik ahots biribila duen Annalisa Stroppa mezzoa, primerako aktore bezala mugitu zena, bikain egin zituen bere aria guztiak. Ederra entzun genuen, adibidez, *Una voce poco fa* famatua. Orokorrean maila altua mantendu zuen saio osoan zehar. Eta bigarren izarra Carlos Chausson baxua izan zen: sasoi onean dago ahots ez eta modu konbentzigarriz egin zuen Bartoloren rola. *A un dottor de la mia sorte* aria modu bikainez abestu zuen, besteak beste. Aipamen bat egin nahi nuke Susana Córdon mezzoa interpretazioari buruz. Txikia zen bere papera, baina ederki abestu zuen eta komizidate izugarria erakutsi zuen. Bestalde, Emilio Sagine eszena zuzendaritza bikaina izan zen. Amaiera ederra, bada. ■

